

BOÓC ÁDÁM

Megjegyzések a felügyelőbizottság tagjainak felelősségéhez

Notes on the Liability of the Members of the Supervisory Board

Abstract: The study examines the role and liability of supervisory board members under the Hungarian Commercial Code of 1875 and the current company law framework. It outlines the fundamental principles of the historical regulation, with particular emphasis on supervisory functions, information rights, and joint liability. It also offers a detailed assessment of the relevant provisions of the Hungarian Civil Code and case law. The study concludes that the supervisory board serves as a key institutional safeguard ensuring corporate balance and shareholder control.

Keywords: supervisory board, company law, liability

Összefoglaló: A tanulmány a felügyelőbizottság szerepét és tagjainak felelősségét vizsgálja az 1875. évi Kereskedelmi Törvény (Kt.), valamint a hatályos magyar társasági jog tükrében. Bemutatja a történeti szabályozás alapelveit, különös tekintettel az ellenőrzési funkcióra, az információs jogokra és az egyetemleges felelősségre. Részletesen elemzi a hatályos Polgári Törvénykönyv rendelkezéseit és a releváns bírói gyakorlatot. Következtetése szerint a felügyelőbizottság a társasági jogi egyensúly és a tulajdonosi kontroll egyik kulcsintézménye.

Kulcsszavak: felügyelőbizottság, társasági jog, felelősség

1. Bevezető gondolatok

A modern társasági jog egyik alapvető dilemmája az, miként teremthető egyensúly a gazdasági szabadság, az önálló vállalkozási döntések és a jogi felelősség között. Az 1875. évi Kereskedelmi Törvény (Kt.) e tekintetben a gazdasági liberalizmus és az intézményesített bizalom szintézisét valósította meg.¹ A tanulmány célja annak bemutatása, hogy a felügyelőbizottság milyen szerepet töltött be a történeti magyar társasági jogban, miként alakult a felelősségi rendszere, és hogyan értelmezhető mindez a hatályos Polgári Törvénykönyv, valamint az aktuális bírói gyakorlat tükrében.

1 Az 1875. évi Kereskedelmi Törvény (Kt.) megalkotásához lásd: Mezey, 1996, 152–154; Horváth, 2004, 7–15. A Kt. modern értékeléséhez lásd: Nochta, 2004, 101–102.

A Kt. a felügyelőbizottságra vonatkozó alapvető rendelkezéseket a részvénytársaság szabályai között helyezi el.² A Kt. 194. §-a a felügyelőbizottság szervezeti kérdéseire kapcsán az alábbiakat tartalmazza:

„194. § A felügyelő bizottságnak legalább három tagból kell állania. E bizottság első ízben legfeljebb egy, azontul pedig legfeljebb három évre választható. A felügyelő bizottság tagjai, netaláni kártérítési igényeik épségben tartása mellett, a közgyűlés által bármikor elmozdíthatók.”

A szabály értelmezése kapcsán az alábbiakat kívánjuk kiemelni:

a) *Legalább háromtagú testület:* A „legalább három tagból kell állania” fordulat a kollegiális működés elvét fejezi ki. A jogalkotó abból indul ki, hogy az ellenőrzési funkció nem lehet egyetlen személyre bízva, megköveteli a vélemények ütköztetését, és csökkenti az egyéni önkény, illetve korrupció kockázatát. Ez a megoldás már ekkor előrevetíti a későbbi társasági jog egyik alaptételét: az ellenőrzés testületi jellegű feladat a társaságon belül.

b) *Megválaszthatóság időtartama:* Az, hogy első ízben legfeljebb egy évre, ezt követően legfeljebb három évre választhatók, két célt szolgál. Az első, rövidebb ciklus lehetőséget ad a közgyűlésnek arra, hogy meggyőződjön a tag alkalmasságáról. A hároméves időtartam már biztosítja a működés stabilitását, megteremtve a függetlenség és elszámoltathatóság egyensúlyát.

c) *Bármikori elmozdíthatóság – „kártérítési igényük épségben tartása mellett”:*

Ez a fordulat kulcsfontosságú, és egyben a Kt. egyik egyedi rendelkezésének tekinthető. A közgyűlés indokolás nélkül is visszahívhatja a felügyelőbizottsági tagot. Ugyanakkor a visszahívás nem érinti azt a jogát, hogy – ha a visszahívás jogellenes vagy szerződésszegő – kártérítést követeljen. Világosan elkülönül a tisztségviselői jogviszony megszüntethetősége és az ebből eredő magánjogi igények érvényesítése.

Ez a megoldás a társaság működőképességét is védi, nem kényszerül együttműködésre olyan személlyel, akiben a közgyűlés bizalma megrendült, azaz a szabály egyértelműen tükrözi a felügyelőbizottsági tagsággal összefüggő bizalmi faktor kérdését.

2. A Kt. néhány lényeges, a felügyelőbizottságot érintő szabályának bemutatása

2.1. A felügyelőbizottság legfontosabb feladatai

A Kt. 195. §-a a felügyelőbizottságot mint önálló társasági szervet határozza meg, amelynek elsődleges funkciója az ügyvezetés ellenőrzése.³ A szabályozás három

2 A részvénytársaság történeti háttéréről a magyar jogban lásd: Horváth, 2005; Horváth, 2006, 408–430; A részvénytársaság szabályozásához a Kt.-ban lásd: Engel, 1906; Krausz, 1910; Groák, 1932; Veress, 2018, 321–338.

3 Lásd: „195. § A felügyelő bizottság ellenőrzi a társasági ügyvezetést minden ágaiban; e végből jogában áll a társasági ügyek menetéről tudomást szerezni, a társaság könyveit, iratait, és pénztárait bármikor megvizsgálni.

A felügyelő bizottság az évi számadásokat és mérleget, nemkülönben a nyereségelosztást tárgyzazó indítványokat megvizsgálni, és erről a közgyűlésnek évenként jelentést tenni tartozik. E jelentés nélkül a közgyűlés a nyereség felosztása iránt érvényesen nem határozhat.

alapelve rögzít: átfogó ellenőrzési jogosultság, beszámoló- és mérlegellenőrzési kötelezettség, rendkívüli intézkedési kötelezettség jogsértés esetén.⁴

Találunk továbbá egy negatív hatáskört is: a felügyelőbizottság nem ruházható fel egyéb feladatokkal. E struktúra a kontinentális (különösen német–osztrák) mintákat követi, és előképe a modern magyar társasági jogban megjelenő felügyelőbizottsági koncepciónak.

Az „*ügyvezetés minden ágaiban*” fordulat teljes körű, általános ellenőrzési hatáskört jelent az alábbi területeken: üzletpolitika, gazdálkodás, szerződéskötések, pénzügyi műveletek, belső szervezet. Habár e fogalmak modernnek tűnhetnek, de a Kt. által szabályozott felügyelőbizottsági ellenőrzési hatáskörök lényegében ezen tevékenységek kontrollálását valósítják meg, ezzel is alátámasztva a Kt. igen modernnek ható szabályozási rendszerét.

A rendelkezés tudatosan elválasztja az ellenőrzést – ami a felügyelőbizottság feladata – és az operatív irányítást, amely az ügyvezetéshez tartozik.⁵ A felügyelőbizottság nem jogosult utasításokat adni, nem hoz operatív döntéseket, csupán kontrollfunkciót lát el. Ez a dualista társasági szerkezet korai megjelenése.

A felügyelőbizottság információs joga önálló, nem függ a közgyűlés felhatalmazásától, folyamatos jellegű. A „*tudomást szerezni*” kifejezés aktív fellépést enged meg: a felügyelőbizottság nemcsak kérhet adatot, hanem kezdeményezheti annak beszerzését. A „*bármikor*” szó az ellenőrzés időbeli korlátozásának hiányát fejezi ki, azaz nincs üzleti évhez kötve, nincs előzetes engedélyhez kötve. Ez a mai jogban is alapelv (Ptk. 3:123. §). A pénztár, könyvek, iratok vizsgálata közvetlen betekintési jog, nem közvetített jelentésekre épül. Ez biztosítja az ügyvezetéstől való tényleges függetlenséget, a befolyásolás elleni védelmet.

Ama fordulat, mely szerint a felügyelőbizottság az „*Az évi számadásokat és mérleget... megvizsgálni, és erről a közgyűlésnek évenként jelentést tenni tartozik*”, kötelező ellenőrzési feladatot jelent, imperatív jellegű. A felügyelőbizottság nem mérlegelhet, hogy elvégzi-e.

A vizsgálat tárgya az éves beszámoló, a mérleg és a nyereségfelosztási indítvány. A jelentéstételi kötelezettség alapján megteendő jelentés funkciója a közgyűlés döntésének megalapozása, illetve az ügyvezetés tevékenységének értékelése. Ez nem pusztán formalitás, hanem a tulajdonosi kontroll kulcseszköze.

A vizsgált rendelkezés ama fordulata, mely szerint „*e jelentés nélkül a közgyűlés a nyereség felosztása iránt érvényesen nem határozhat*” érvényességi feltétel, azaz elmulasztása nem egyszerű eljárási hiba, hanem a határozat semmisségéhez vezető ok. Lényegében a határozathozatal anyagi jogi feltételhez kötött.

A Kt. rendszerében is megjelenik a felügyelőbizottság jelzőrendszeri funkciója, melynek alapján azt mondhatjuk, hogy a felügyelőbizottság nem csupán passzív ellenőr, hanem riasztó szerv is egyben. A felügyelőbizottságnak azonnali közgyűlés-összehívási

Ha a felügyelő bizottság hivatalos működésében a törvénybe vagy az alapszabályokba ütköző intézkedéseket, vagy a társaság érdekeit sértő mulasztásokat avagy visszaéléseket tapasztal, a közgyűlést azonnal összehívni tartozik. A felügyelő bizottság a fentebbieken kívül más teendőkkel fel nem ruházható.”

4 Lásd: Mezey, 1996, 164–165.

5 A vezető tisztségviselők felelősségi szabályaihoz lásd: Németh, 2023.

kötelezettsége keletkezik, ha jogszabálysértést, alapszabály-ellenességet észlel, társasági érdeksérelmet fedez fel. A „*tartozik*” fordulat ismét kötelező normát jelent. A felügyelőbizottság felelősséggel tartozik, ha elmulasztja ezen kötelezettsége teljesítését, és ez egyben megalapozhatja a felügyelőbizottság tagjainak kártérítési felelősségét is.

Az idézett jogszabályhely azt is kimondja, hogy a felügyelőbizottság a fentebbieken kívül más teendőkkel fel nem ruházható. Ez a lényegében negatív hatáskör-elhatárolás különösen jelentős, mivel kizárja, hogy a felügyelőbizottság ügyvezetési feladatot kapjon, és kizárja, hogy döntéshozó szervvé váljon. A Kt. a funkcionális tisztaság elvét alkalmazva megakadályozza a hatalmi koncentrációt, és biztosítja a szervezeti fékek és ellensúlyok rendszerét. Ez a modern *corporate governance* egyik alapelve, ami – kissé anakronisztikus módon – megjelenik a Kt. rendszerében.

A Kt. 195. §-a egy meglepően korszerű felügyelőbizottsági modellt állít fel a szabályozás itt bemutatott elemei alapján. A szabályozás dogmatikailag közvetlen előképe a mai Ptk. felügyelőbizottsági szabályainak, és jól mutatja, hogy a magyar társasági jog már a XIX. század végén magas szinten kezelte az ügyvezetés és tulajdonosi ellenőrzés viszonyát.

2.2. A Kt. 196. és 200. §-ának értelmezése

Fontos rendelkezés olvasható – hatályos jogunk szempontjából is – a Kt. 196. és 200. §-ában.⁶

Az egyetemleges felelősség a 196. § vonatkozásában a hatályos jogunkkal egyezően azt jelenti, hogy: a károsult bármelyik tagtól követelheti a teljes kár megtérítését, azzal, hogy a tagok egymás között utóbb elszámolhatnak, az egyéni felelősségtudatot, és megelőzi, hogy a testületi jelleg mögé bújva „feloldódjon” a felelősség.

Nemcsak aktív jogsértés, hanem passzivitás (ellenőrzési kötelezettség elmulasztása) is megalapozza a felelősséget.

A Kt. 200. §-a kimondja, hogy az éves mérleg helyes felállításáért az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjai egyetemlegesen felelősek.⁷ Ez kettős üzenetet hordoz. Az igazgatóság nem hivatkozhat arra, hogy a mérleget az ellenőrző szerv is jóváhagyta.⁸ A felügyelőbizottság nem védekezhet azzal, hogy a mérleg összeállítása az igazgatóság feladata. A jogalkotó tehát *funkcionális együttfelelősséget* teremt: az egyik szerv alkot, a másik ellenőrzi – de mindkettő felel.

Nagy Ferencz szerint a törvény nem mondja ki kifejezetten, de az általános kártérítési elvekből következik, hogy a felügyelőbizottsági tagok harmadik személyekkel (különösen hitelezőkkel) szemben is felelősek lehetnek. A felelősség dogmatikai alapja itt nem társasági jogi külön szabály, hanem az általános deliktuális felelősség érvényesítése jogellenes és felróható magatartás esetén. A hitelező által indított kártérítési per független a társaság által indított pertől, tehát nem szükséges, hogy a társaság maga lépjen.

6 Lásd: „196. § A felügyelő bizottság tagjai egyetemlegesen kártérítésre kötelezvék, ha a 195. §-ban megállapított kötelezések teljesítését elmulasztják. 200. § A közgyűlés elé terjesztett évi mérleg helyes felállításáért az igazgatóság és felügyelő bizottság tagjai egyetemlegesen felelősek.”

7 Az igazgatósági tagok felelősségéhez a Kt.-ban lásd: Román, 2009, 123–125.

8 Lásd ezzel kapcsolatban: Mohai, 2016, 122.

Ez a gondolat a modern jogban is visszaköszön: a vezető tisztségviselők felelőssége bizonyos esetekben közvetlenül áttörheti a társasági „burkot”.

Nagy Ferencz világos határt húz: a pusztá üzleti kockázatvállalás nem alapoz meg felelősséget, csak jogszabályba vagy alapszabályba ütköző magatartás.⁹ Ez lényegében egyfajta előképe a mai *business judgment rule* logikájának. A *business judgment rule* az amerikai társasági jog egyik fogalma, és az a rendeltetése, hogy egy gazdasági társaság vezető tisztségviselőit megvédje attól, hogy az üzleti döntésekért felelősségre vonhasák őket. A *Smith v. Van Gorkom* ügyben ezzel kapcsolatban az került kimondásra, hogy a *business judgment rule* lényege az, hogy megvédje és elősegítse a menedzsmenti jogok szabad gyakorlását Delaware állam jogszabályai szerint.¹⁰

A XIX. századi magyar kereskedelmi jog tehát már ekkor a felügyelőbizottságot nem pusztán „díszszervnek”, hanem a társasági jogrend egyik sarokkövének tekintette, amelynek tagjai valós és számonkérhető felelősséggel tartoznak a társaság, valamint közvetve a forgalom biztonsága iránt.

2.3. Joggyakorlat

Egy, a Kt. hatálya alatt kelt jogesetet elemez Németh Erika 2023-ban megjelent tanulmányában. A Kúria 1918/1974. sz. alatt folyamatban volt ügy az alábbiak szerint foglalható össze. Egy vezérigazgató a vezetése alatt állott pénzügyterhére nagyszámú váltót hamisított, azokat leszámíttatta és értéküket felvette, a vállalat kereskedelmi könyveit a hitelezők megkárosítására irányuló céllal meghamisította. Egyes betéteket a vonatkozó bejegyzések meghamisítása mellett jogtalanul eltulajdonított. A jogesetben az a kérdés merült fel, hogy az igazgatóságnak és a felügyelőbizottságnak a földművesekből álló tagjai az esperes lelkészi állásából kifolyóan magasabb műveltségű, képzett vezérigazgatónak nyilvánvaló módon leplezett visszaéléseit az üzletvezetésnek rendes gondosság melletti ellenőrzésével felismerhették-e, és azok meggátolására alkalmas befolyást gyakorolhattak volna.¹¹

3. A hatályos magyar jogi szabályozás bemutatása

A felügyelőbizottság szabályozása kapcsán a hatályos jogban az alábbiakat szükséges hangsúlyozni. A gazdasági társaságok belső kontrollmechanizmusának egyik központi intézménye a hatályos jog szerint is a felügyelőbizottság, melynek részletes szabályait a 2013. évi V. törvény (Polgári Törvénykönyv) (a továbbiakban: Ptk.) 3:119–3:128. §-ai tartalmazzák.¹² A felügyelőbizottság a társasági szervezetben az ügyvezetéstől elkülönülő ellenőrző szerv, amely a tulajdonosi érdekek védelmét, a jogszerű

9 Lásd ezzel kapcsolatban: Nagy, 1904, 404–408.

10 A *Smith v. Van Gorkom*, 488 A.2d 858, 872 (Del. 1985) ügyet lásd: <https://casetext.com/case/smith-v-van-gorkom> (letöltés ideje: 2026. 02. 16.). Az ügy elemzését lásd: Sharfman, 2008, 287–309.

11 Lásd: Németh, 2023, 7. Lásd: <https://jog.tk.elte.hu/mtalwp> (letöltés ideje: 2026. 02. 17.).

12 A hatályos Ptk.-t megelőző szabályokhoz lásd különösen: Török, 2001, 10–15.

működés biztosítását és a társasági működés átláthatóságát szolgálja. A Ptk. koncepciójában a felügyelőbizottság a *corporate governance* rendszer egyik garanciális eleme, amely a hatalommegosztás elvének társasági jogi megjelenése.

3.1. A felügyelőbizottság megválasztása

A Ptk. 3:119. §-a alapján a felügyelőbizottság a gazdasági társaság ellenőrző szerve, amely az ügyvezetéstől szervezetiileg és funkcionálisan elkülönülten működik. A felügyelőbizottság nem ügyvezető szerv, és nem vehet részt az operatív irányításban; feladata az ügyvezetés tevékenységének utólagos és folyamatos kontrollja.

A testület létrehozása főszabályként diszpozitív, ugyanakkor a jogalkotó egyes esetekben kötelezővé teszi (különösen a munkavállalói participáció szabályai körében, illetve speciális társasági formáknál). A szabályozás mögött az a felismerés áll, hogy a tulajdonosi kontroll közvetlen gyakorlása a nagyobb társaságokban nem elegendő, ezért intézményesített ellenőrző mechanizmus szükséges.

A Ptk. szerint a felügyelőbizottság legalább három természetes személy tagból áll. A tagság személyhez kötött megbízatás, amelyre – eltérő törvényi rendelkezés hiányában – a vezető tisztségviselőkre vonatkozó kizáró és összeférhetetlenségi szabályok megfelelően irányadók. Horváth László egy 2014-ben megjelent cikkében kiemeli, hogy érvényesülnie kellene széles körben azoknak a követelményeknek, amelyek szerint az ideális felügyelőbizottság tag kiválasztása átlátható, maga a tag pedig releváns tapasztalattal rendelkezik, személyében független, és nyilvánosságra hozza az egyéb társaságokban betöltött tisztségeit is. Ebben a körben mintegy követendő példaként a Budapesti Értéktőzsde Felelős Társaságirányítási ajánlásaira, mind pedig az állami vállalatok esetében irányadó, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő (MNV) Zrt. által az állami tulajdonú vállalatok számára kiadott ajánlására utal.¹³

Garanciális jelentőségű szabály, hogy a felügyelőbizottság tagja nem lehet a társaság ügyvezetője, nem állhat olyan függőségi viszonyban, amely az ellenőrzési funkció függetlenségét veszélyezteti. Ez nyilvánvalóan kógens rendelkezés.¹⁴ E követelmények az ellenőrzés objektivitását hivatottak biztosítani.

A felügyelőbizottság tagjának jogviszonya megbízási jellegű. A tag a társaság érdekében köteles eljárni, és tevékenysége során a vezető tisztségviselőkhöz hasonló gondossági mérce érvényesül.

3.2. A felügyelőbizottság ellenőrző tevékenysége

A Ptk. a felügyelőbizottság számára több, egymással összefüggő jogosítványcsoportot állapít meg. Ezek közül kiemelkedik az általános ellenőrzési jogkör, a jelentéstételi funkció, valamint a kríziskezelő jellegű kezdeményezési jog.

A Ptk. 3:120. §-a értelmében a felügyelőbizottság az ügyvezetést folyamatosan ellenőrzi. E körben jogosult különösen a társaság irataiba betekinteni, a vezető tisztségviselőktől és a társaság munkavállalóitól felvilágosítást kérni, a társaság könyveit és szerződéseit megvizsgálni.

¹³ Lásd: Horváth, 2014, 14.

¹⁴ A kógenca és a diszpozitivitás viszonyáról a társasági jogban lásd: Kisfaludi, 2006, 3–10; Veress, 2018, 21–23.

Az ellenőrzési jog tartalmilag széles körű és nem korlátozható; a létesítő okirat legfeljebb részletszabályokat állapíthat meg. A bírói gyakorlat következetesen hangsúlyozza, hogy az információhoz jutás akadályozása a vezető tisztségviselő kötelezettségességét alapozhatja meg.

A felügyelőbizottság egyik legerősebb jogosítványa az éves beszámolóhoz kapcsolódik. A Ptk. alapján a legfőbb szerv az éves beszámólóról csak a felügyelőbizottság írásbeli jelentésének birtokában dönthet. Az ezzel kapcsolatos joggyakorlatot a tanulmány egy későbbi részében mutatjuk be. A testület emellett a taggyűlés/közgyűlés részére rendszeresen beszámol ellenőrzési tevékenységéről, amely a tulajdonosi információs jogok érvényesülésének fontos eszköze.

A Ptk. 3:122. §-a krízishelyzetekre speciális garanciát épít be. Ha a felügyelőbizottság megítélése szerint az ügyvezetés tevékenysége jogszabályba vagy a létesítő okiratba ütközik, vagy a társaság érdekeit egyébként súlyosan sérti, köteles a legfőbb szerv összehívását kezdeményezni.

Amennyiben az ügyvezetés e kötelezettségének nem tesz eleget, a felügyelőbizottság maga jogosult a legfőbb szerv összehívására. Ez a rendelkezés a felügyelőbizottság végső védelmi funkcióját testesíti meg a társaság működésében.

A Ptk. diszpozitív jellegéből következően a létesítő okirat további jogosítványokat telepíthet a felügyelőbizottságra (például előzetes jóváhagyási vagy véleményezési jogokat). Ugyanakkor a jogirodalomban és a bírói gyakorlatban egyaránt elfogadott, hogy a felügyelőbizottság nem ruházható fel ügyvezetői hatáskörrel, mert ez a szervezeti funkciók összemosódásához vezetne.

3.3. Az operatív (ügydöntő) felügyelőbizottság

Az operatív (ügydöntő) felügyelőbizottság a Ptk. 3:123. §-a alapján különleges jogkörökkel rendelkezik. Ennek megfelelően a létesítő okirat a legfőbb szerv vagy az ügyvezetés hatáskörébe tartozó egyes döntések meghozatalát vagy azok jóváhagyását a felügyelőbizottság hatáskörébe utalhatja, mely esetben a felügyelőbizottság tagjai az e hatáskörükben kifejtett tevékenységgel a társaságnak okozott károkat a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség szabályai szerint kötelesek megtéríteni. Amennyiben a létesítő okirat az ügyvezetés hatáskörébe tartozó egyes döntések meghozatalát a felügyelőbizottság előzetes jóváhagyásához köti, és a felügyelőbizottság az ügyvezetés határozati javaslatát nem hagyja jóvá, az ügyvezetés (ügyvezető vagy például testületi ügyvezetés esetén az Igazgatóság) azonban a javaslatot fenntartja, az ügyvezetés jogosult a társaság legfőbb szervének döntését kérni. Ha a felügyelőbizottság jóváhagyta az ügyvezetés javaslatát, a határozatból eredő károkért az azt megszavazó vezető tisztségviselők és felügyelőbizottsági tagok a társasággal szemben egyetemlegesen felelnek a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség szabályai szerint.

Kiemelést érdemel a Ptk. Kommentár azon megállapítása, mely szerint a Polgári Törvénykönyv diszpozitív megközelítése okán a hatáskör delegálására minden olyan ügykör vonatkozásában sor kerülhet, amely nem a legfőbb szerv (közgyűlés, taggyűlés) hatáskörébe tartozik.¹⁵

¹⁵ Lásd: Gadó, 2021, 221–222.

3.4. A felelősségi kérdések rövid áttekintése

A felügyelőbizottság kollegiális testületként működik. Határozatképességéhez a tagok többségének jelenléte szükséges, határozatait – eltérő rendelkezés hiányában – egyszerű szótöbbséggel hozza.

A működés részletes szabályait a létesítő okirat, illetve a felügyelőbizottság által elfogadott ügyrend tartalmazza. Az ügyrend tipikusan rendezi: az ülések összehívását, az előterjesztések rendjét, a jegyzőkönyvvezetést, az ellenőrzési eljárások módszertanát.

A vezető tisztségviselők együttműködési kötelezettsége a hatékony működés előfeltétele.

A Ptk. 3:123–3:124. §-ai szerint a felügyelőbizottság tagjai a társasággal szemben a megbízási jogviszony szabályai szerint felelnek.¹⁶ Felelősségük szerződésszegési jellegű, és a polgári jog általános kártérítési feltételeihez igazodik.¹⁷

A felügyelőbizottsági tagoktól elvárható magatartás az adott helyzetben általában elvárható gondosság. A bírói gyakorlat alapján a felelősség tipikusan akkor merül fel, ha a testület nem észleli a nyilvánvaló jogsértéseket, elmulasztja a szükséges jelzéseket, nem kezdeményezi a legfőbb szerv összehívását indokolt esetben. Ezt a tanulmány későbbi részében részletesebben elemezzük. Fontos hangsúlyozni, hogy a felügyelőbizottság nem eredményfelelősséggel tartozik; az ellenőrzési tevékenység szakszerű és gondos ellátása mentesíthet.

3.5. Munkavállalói participáció

A Ptk. 3:124–3:128. §-ai a munkavállalói részvétel sajátos modelljét rögzítik. Ha a társaság teljes munkaidős munkavállalóinak száma tartósan meghaladja a 200 főt, a felügyelőbizottság tagjainak egyharmadát a munkavállalók delegálják.

A munkavállalói küldöttek jogállásukban azonosak a felügyelőbizottság többi tagjával, delegálásuk és visszahívásuk azonban speciális szabályok szerint történik. A szabályozás célja a munkavállalói érdekek intézményes megjelenítése a társasági kontrollrendszerben.

A Ptk. felügyelőbizottságra vonatkozó szabályai kiegyensúlyozott ellenőrzési modellt valósítanak meg. A szabályozás diszpozitív jellege lehetőséget ad a társasági struktúra rugalmas alakítására, ugyanakkor a felügyelőbizottság ellenőrző funkciójának megőrzése a társasági jogi egyensúly fenntartásának alapvető feltétele.

4. Felelősségi kérdések a felügyelőbizottság működése vonatkozásában

4.1. Bevezető kérdések

A felügyelőbizottsági tagok felelősségét tekintve hatályos jogunkban – függetlenül attól, hogy a hatályos Ptk. vagy bármelyik korábbi Gt. szabályozását vizsgáljuk – az

¹⁶ A társasági jogban fennálló felelősség kérdéséhez lásd: Kisfaludi, 2019, 265–279.

egyik legfontosabb kérdés annak tisztázása, hogy lehetséges-e a felügyelőbizottság mint testület felelősségéről beszélni. A felügyelőbizottság tagjai főszabályként egyetemlegesen felelnek a testületi mulasztásokért. A mentesülés feltétele, hogy a tag bizonyítsa, hogy a kifogásolt döntés ellen szavazott, vagy a mulasztásban nem vett részt.¹⁷

Ez a konstrukció az aktív és felelős testületi működést ösztönzi. A legtöbb ezzel foglalkozó munka általános álláspontja, hogy a testületi felelősség érvényesítése nem lehetséges, hanem a felügyelőbizottsági tagok korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a gazdasági társaság irányában az ellenőrzési kötelezettség megszegésével okozott kárért.¹⁸ A magyar társasági jog 2009. évi – azaz még a hatályos Ptk. előtti – tankönyve kiemeli, hogy amennyiben több felügyelőbizottsági tag is jogszabályt sértett eljárása során (és ezzel nyilvánvalóan kárt okozott), akkor sem kerülhet sor az egyetemleges marasztalásra. A felügyelőbizottsági tagok által okozott kár elemeit ugyanis felügyelőbizottsági tagonként külön-külön kell értékelni.¹⁹

4.2. Jogirodalmi álláspontok

Sárközy Tamás kiemeli, hogy a magyar polgári jog nem ismer szervei, testületi felelősséget. Jogi értelemben véve a felügyelőbizottság nem lehet felelős, csak az egyes tagok felelősségéről lehet szó. Álláspontja szerint az esetek többségében egyszerűen megállapíthatatlan, hiszen egy „külső” felügyelőbizottsági tagnak egyszerűen nem olyan az információs szintje, hogy kétségbe vonja a hatalmas apparátusok által előkészített anyagok, javaslatok helyességét. Megítélése szerint azt, hogy egy kár abból keletkezett, hogy a felügyelőbizottság tagjai jogellenesen elmulasztották ellenőrzési kötelezettségüket, szinte lehetetlen bizonyítani.²⁰ Nochta Tibor 2005-ben készített doktori (PhD) értekezésében ugyanezen álláspontot képviseli.²¹

Fazakas Zoltán József szerint a hagyományos – azaz nem operatív (ügydöntő) – felügyelőbizottság jogosítványai csak közvetetten alkalmasak az ügyvezetés befolyásolására, ezért felelősségük a gondos ügyellátás mércéjén keresztül ragadható meg.²²

A felügyelőbizottsági tagok egymás közötti viszonyában a Ptk. közös károkozásra vonatkozó szabályai irányadók Fazakas Zoltán szerint, és alapvetően ő sem tartja alkalmazhatónak a testületi felelősséget.

A fentiekben utaltunk arra, hogy a Ptk. 3:123. §-a bevezeti az *ügydöntő felügyelőbizottság* intézményét. Ez a szabályozás áttöri a klasszikus ellenőrző szerepkört, és döntési felelősséget telepít a felügyelőbizottságra, ekként itt a felügyelőbizottság harmadik személyek irányában történő deliktualis felelőssége értelmezhetővé válik. Ezt erősíti meg Sárközy Tamás egy 2015-ben megjelent tanulmányában az alábbiak szerint:

„Kérdéses, hogy harmadik személyek fordulhatnak-e felügyelőbizottsági tagokkal szemben deliktualis alapon kártérítési igényrel, azon a jogcímen, hogy ellenőrzési kötelezettségüknek

17 Ehhez lásd: Mohai, 2015, 20–21.

18 Lásd: Fazakas, Harsányi, Miskolczi-Bodnár és Ujváriné Antal, 2000, 82.

19 Lásd: Farkas, Jenovai, Nótári és Papp, 2009, 179.

20 Lásd: Sárközy, 2001, 173–174.

21 Lásd: Nochta, 205–206. Lásd: <https://pea.lib.pte.hu/server/api/core/bitstreams/eae0d62c-d181-4eed-8843-9f88a42d75dd/content> (letöltés ideje: 2026. 02. 15.).

22 Lásd: Fazakas, 2025, 176.

nem tettek eleget és ezzel nekik kárt okoztak? Szerintem igen, de nem a vezető tisztségviselőkkel együtt egyetemlegesen. A vezető tisztségviselőkkel, illetve a felügyelőbizottsági tagokkal szembeni kártérítési igényeket tehát szerintem szét kell választani és az egyetemlegességet e két csoportnál elkülönítve kell megállapítani.”²³

Feltétlenül ki kell ugyanakkor emelni, hogy e tanulmány még abban az időszakban született, amikor a Ptk. 6:541. §-a még hatályban volt: „Ha a jogi személy vezető tisztségviselője e jogviszonyával összefüggésben harmadik személynek kárt okoz, a károsulttal szemben a vezető tisztségviselő a jogi személlyel egyetemlegesen felel.” A korabeli szakirodalomban ezen vezető tisztségviselői felelősség vonatkozásában élénk vita bontakozott ki, majd a kérdéses rendelkezés 2026. 08. 01. napjával hatályon kívül helyezésre került.²⁴

A friss joggyakorlat azonban a vezető tisztségviselő fenti, a gazdasági társasággal egyetemleges felelősségét már teljes mértékben kizárja: „A vezető tisztségviselő által e jogkörében eljárva harmadik személynek okozott kárért való felelősség speciális kárfelelősséget jelent a szerződésen kívül okozott kárért való felelősség általános szabályához képest. A vezető tisztségviselő ezért kizárólag szándékos károkozás esetén felel a jogi személlyel egyetemlegesen.”²⁵

A felügyelőbizottság kapcsán lényeges utalnunk a Ptk. 3:26 § (5) bekezdésére, mely szerint a felügyelő a felügyelőbizottsági tagság megszűnésére a vezető tisztségviselői megbízatás megszűnésére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy a felügyelőbizottsági tag lemondó nyilatkozatát a jogi személy vezető tisztségviselőjéhez kell intézze. Ebből Sárközy Szabolcs azt a következtetést vonja le, hogy nincs akadálya a felügyelőbizottság tagjai számára sem a felmentvény megadásának.²⁶

4.3. A felügyelőbizottsági tagi tisztség jelentősége a Cstv. 33/A. § szempontjából

Felmerül az a lényeges kérdés is, hogy az 1991. évi IL törvény (Cstv.) 33/A. §-a szerint az operatív felügyelőbizottsági tagokra igaz lehet-e azon megállapítás, mely szerint a gazdálkodó szervezet vezetőjének minősül az a személy is, aki a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt. „A vezető tisztségviselők hitelezőkkel szembeni felelőssége” tárgykörben felállított kúriai joggyakorlatot elemző csoport összefoglaló véleménye szerint a válasz egyértelműen igen.²⁷ A Cstv. 33/A. § (2) értelmezése körében a joggyakorlat-elemző csoport arra a következtetésre jutott, hogy az ügydöntő felügyelőbizottsági tag a gazdálkodó szervezet „vezetőjének” minősülhet, amennyiben tényleges meghatározó befolyást gyakorol. Ez különösen a hitelezővédelmi felelősség szempontjából bír jelentőséggel.

A gazdasági életben gyakran előfordul, hogy: a döntések nem kizárólag a formálisan megválasztott vezető tisztségviselőktől származnak, hanem háttérben álló tulajdonosoktól, befektetőktől vagy más pozícióban lévő személyektől. Ha a jogalkalmazás

²³ Lásd: Sárközy, 2015, 4.

²⁴ Lásd például: Gárdos és Gárdos; Nocht, 2013, 3–8; Bodzási, 2013, 8–13; Mohai, 2015, 506–513. Az újabb irodalomból a társasági tagok és szerveinek felelőssége témájához lásd különösen: Arató, 2023, 371, 383.

²⁵ Lásd: PJD2024.20. sz. döntés.

²⁶ Lásd: Sárközy, 2020, 71.

²⁷ Lásd: https://kuria-birosag.hu/sites/default/files/joggyak/osszefoglalo_velemenye_6.pdf (letöltés ideje: 2026. 02. 15.).

kizárólag a formális tisztségviselőkre koncentrálna, akkor: a tényleges irányítók felelősség nélkül maradhatnának, miközben a „névleges” vezetők viselnék az összes kockázatot. A Cstv. 33/A. § (2) ezt a kiskaput zárja be, mely szerint nem a társasági jogi pozíció számít, hanem a valós befolyás. A joggyakorlat-elemző csoport álláspontja szerint azok a személyek, akik nem minősülnek vezető tisztségviselőknak, árnyék vezető tisztségviselők lehetnek, amennyiben a jogi személy döntéseinek meghozatalára bizonyíthatóan meghatározó befolyást gyakoroltak.

A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet vonatkozásában hangsúlyozandó, hogy az adós felszámolása elrendelésének ugyanis nem szükségszerű feltétele, hogy az adós fizetéseképtelen helyzetben legyen. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet akkor következik be, amikor az adós tartozásait likvid vagyon hiányában nem képes kifizetni (objektív feltétel), és erről a vezető tisztségviselő tudomást szerzett, vagy gondos eljárás esetén tudomást kellett volna szereznie (szubjektív feltétel). Az operatív felügyelőbizottságnak ebben a körben akkor lehet szerepe, amennyiben elmulasztotta a vele szemben megkövetelt gondos eljárás tanúsítását, vagyis itt elsődlegesen a szubjektív feltétel fennállásáról lehetséges beszélni.

A joggyakorlat-elemző csoport bemutat tipikus vagyonszökkentő magatartásokat, amelyek között vannak olyanok, amelyek elsődlegesen ügyvezetési kérdések. Példaként említi az észszerűtlen kockázatok vállalását a gazdasági társaság nevében, illetve azt, ha az adós nevében történő szerződéskötés során nem kellő gondossággal járnak el. Ilyen esetekben már az operatív felügyelőbizottság felelőssége is felmerülhet, különösen, ha egy komoly döntési helyzet egy roppant kockázatos szerződés megkötéséről vagy meg nem kötéséről szól. Ekkor az operatív felügyelőbizottságnak jeleznie kell, ha az ügyvezetés észszerűtlen kockázatot kíván vállalni, és ilyen határozatot nem hagyhat jóvá. Összességében míg a klasszikus felügyelőbizottság esetében a Cstv. 33/A szerinti felelősségre vonás nem igazán alkalmazható, az operatív felügyelőbizottság vonatkozásában adott esetben fennáll.

5. Lényeges jogesetek és összegző megállapítások

5.1. Joggyakorlat

Célszerű utalnunk a Ptk. 3:120. § (2) bekezdésére, mely az alábbiakat mondja ki: *„(2) Ha a társaságnál felügyelőbizottság működik, a beszámolóról a társaság legfőbb szerve a felügyelőbizottság írásbeli jelentésének birtokában dönthet.”*

A mértékadó bírói gyakorlat szerint e rendelkezések garanciális jelentőségűek, és helyes értelmük szerint azon kft. esetében, ahol felügyelőbizottság működik, a társaság taggyűlése csak akkor dönthet az éves beszámolóról, ha a felügyelőbizottság írásbeli jelentését előzetesen a tagok rendelkezésére bocsátották, vagy legalább annak tartalmát még a döntés előtt a taggyűlésen a tagokkal részletesen ismertették.²⁸

28 Lásd: Győri Ítéltábla Gf.20.156/2018/12. sz. határozata.

A felügyelőbizottsági tagok felelőssége vonatkozásában feltétlenül említést érdemel a Legfelsőbb Bíróság Gf.30329/2007/6. sz. határozata, melynek lényege az alábbiak szerint foglalható össze. A P.H. Kft. 1994. augusztus 12-én alakult, ügyvezetője 1997 és 1999 között G. R. volt. Az I. és II. rendű felperesek a társaság kisebbségi tulajdonosai voltak. Az I–V. rendű alperesek a társaság felügyelőbizottságának (felügyelőbizottság) tagjai, a VI. rendű alperes pedig a könyvvizsgálója volt. A felperesek sérelmezték az ügyvezető több döntését és üzleti ügyletét: egy bizományosi szerződést a P.C. Kft.-vel, egy kizárólagos ügynöki szerződést a müncheni T. N. GmbH-val német szalámi forgalmazására (amely minőségi problémák miatt sikertelen volt), a taggyűlési felhatalmazás nélküli, 651 millió Ft-os hitelkeret túllépését, egy vállalkozási szerződést az ügyvezető házastársával, R. D.-val, aminek keretében 106 100 USD került kifizetésre, valamint egy dél-koreai húsaruexportot, amely 184 380 000 Ft veszteséggel járt a nem megfelelő biztosítékok miatt. Az ügyvezető, G. R. felelősségét külön munkaügyi perekben (R. D. szerződés, dél-koreai ügylet) jogerősen megállapították.

Az ügy lényegi jogkérdése a gazdasági társaság felügyelőbizottsági tagjainak és könyvvizsgálójának kártérítési felelőssége volt az ügyvezető károkozó tevékenysége miatt. A Kúria megerősítette, hogy a könyvvizsgáló köteles a társaság vagyonának jelentős csökkenésének veszélyére, illetve a jogszabálysértésekre felhívni a felügyelőbizottság, illetve a taggyűlés figyelmét, és eleget tesz kötelezettségének, ha ezt megteszi. A felügyelőbizottság felelősségének megállapításához viszont alapvető fontosságú az ügyvezető felelősségét tisztázó perek eredménye, mivel a felügyelőbizottság feladata a veszélyhelyzetre való figyelemfelhívás, de nem az ügyvezető döntéseinek tényleges megakadályozása. A felügyelőbizottság tagjainak felelősségét csak azokban az ügyekben lehet vizsgálni, amelyekben az ügyvezető felelősségét jogerősen megállapították, figyelembe véve az egyetemleges felelősséget és a kétszeres behajtás elkerülésének elvét.

A felügyelőbizottság és a könyvvizsgáló tagjainak az adott tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal kell eljárniuk. A felügyelőbizottság feladata az ügyvezetés folyamatos ellenőrzése a tagok javára, amely nem merülhet ki az év végi beszámolók ellenőrzésében, és nem függhet az ügyvezetés igényétől. A felügyelőbizottság felelőssége akkor állapítható meg, ha saját törvényi kötelezettségeit megszegi. A könyvvizsgáló köteles tájékoztatni a társaságot a vagyon jelentős csökkenésének veszélyeiről és a jogszabálysértésekről, valamint kezdeményezni a taggyűlés összehívását. Az ügyvezető felelősségét tisztázó perek eredményeinek figyelembevétele nélkül a felügyelőbizottsági tagok felelőssége nem állapítható meg, és az egyetemleges felelősség esetén kerülni kell a társaság javára történő kétszeres behajtás lehetőségét. Az elsőfokú bíróságnak fel kell függesztenie az eljárást, ha az ügy eldöntéséhez alapvető jelentőségű, más ügyekben hozott jogerős határozatok szükségesei. A kereset 100 000 000 Ft mint kártérítés megfizetésére irányult.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felügyelőbizottság és a könyvvizsgáló fokozott gondossággal köteles eljárni, a felügyelőbizottság ellenőrzési kötelezettsége folyamatos, nem korlátozódhat az éves beszámolóra, a felügyelőbizottság felelőssége csak saját kötelezettségsgzegése esetén állapítható meg. A bíróság hangsúlyozta továbbá a vezető tisztségviselői perek előkérdés-jellegét, az egyetemleges felelősség esetén

a kétszeres behajtás tilalmát. Ez a megközelítés közvetve a felügyelőbizottsági tagok felelősségi körét is szűkíti.

5.2. Összegzés

A történeti és hatályos szabályozás összevetése alapján megállapítható, hogy a felügyelőbizottság szerepe a bizalom intézményes garanciája. A felelősség alapja nem a testületi lét, hanem az egyéni kötelezettségszegés. A hatályos joggyakorlat alapvetően következetesen védelmezi a felügyelőbizottsági tagokat a túlzott felelősségre vonással szemben, ugyanakkor megköveteli az aktív, kritikus magatartást. Ebből az következik, hogy a felügyelőbizottság tagjainak tevékenységük ellátása során pontosan érezniük kell azokat a kritikus határhelyzeteket, amikor ellenőrzési kötelezettségüket akár az ügyvezetés pillanatnyi érdekeivel szembehelyezkedve is feltétlenül érvényesíteniük szükséges.

Irodalomjegyzék

- Arató, B. (2023) 'A gazdasági társaság tagjainak és szerveinek felelőssége tőke- és hitelezővédelmi szempontból', *Magyar Jog*, 6, 371–383.
- Bodzási, B. (2013) 'A jogi személyek körében felmerülő felelősségi kérdésekről, különös tekintettel a vezető tisztségviselőkre', *Gazdaság és Jog*, 6, 8–13.
- Engel, A. (1906) *A részvénytársaság alapszabályai*. Budapest: Deutsch Zsigmond és Társa Kiadó.
- Farkas, Cs., Jenovai, P., Nótári, T. és Papp T. (2009) *Társasági jog*. Szeged: Lectum kiadó.
- Fazakas, Z. J. (2025) *Társasági jog és Cégjog*. Budapest: kézirat.
- Fazekas, J., Harsányi, Gy., Miskolczi-Bodnár, P. és Ujváriné Antal, E. (2000) *Magyar társasági jog az 1997. évi CXLIX. tv. alapján*. Miskolc: Novotni kiadó.
- Gadó, G. (szerk.) (2014) *A Ptk. Magyarázata II/VI*. Budapest: HVG – Orac Kiadó.
- Gárdos, I. és Gárdos, P. *A vezető tisztségviselők felelőssége az új Polgári Törvénykönyvben* [Online]. Elérhető: <https://ptk2013.hu/szakkikkek/gardos-istvan-es-gardos-peter-a-vezeto-tiszt-segviselok-felelossege-az-uj-polgari-torvenykonyvben/3679> (letöltés ideje: 2026. 02. 16.)
- Groák, L. (1932) *Részvénytársaság és részvényjog*. Budapest: Grill kiadó.
- Horváth, A. (2004) 'Az első magyar kereskedelmi társaságokról szóló törvény', *Jogtörténeti Szemle*, 6, 7–15.
- Horváth, A. (2005) *A részvénytársaságok és a részvénytársasági jog kialakulása Magyarországon*. Budapest: Rejtjel kiadó.
- Horváth, A. (2006) *A magyar magánjog történetének alapjai*. Budapest: Gondolat kiadó.
- Horváth, L. (2014) 'A gazdasági társaság felügyelőbizottságának felelősségi kérdései', *Gazdaság és Jog*, 9, 11–14.
- Kisfaludi, A. (2006) 'Kógencia vagy diszpozitivitás a társasági jogban', *Gazdaság és Jog*, 8, 3–10.
- Kisfaludi, A. (2019) 'Jogi felelősség a társasági jogban', in Koltay, A., Landi, T. és Menyhárd, A. (szerk.) *Lábady Tamás emlékkönyv*. Budapest: Wolters Kluwer, 265–279.
- Krausz, Gy. (1910) *Magyar részvénytársasági jog*. Budapest: Benkő Gy.

- Mezey, B. (szerk.) (1996) *Magyar jogtörténet*. Budapest: Osiris.
- Mohai, M. (2015) 'A felügyelőbizottsági tagok jogosultságai és felelőssége', *Gazdaság és Jog*, 1, 20–21.
- Mohai, M. (2015) 'A vezető tisztségviselők felelősségének lehulló lepléről (gondolatok a Ptk. 6:541. §-ának értelmezéséhez)', *Magyar Jog*, 9, 506–513.
- Mohai, M. (2016) 'Felelősség és helytállási kötelezettség a társaságok jogában', *Miskolci Jogi Szemle*, 11(2), 111–134.
- Nagy, F. (1904) *A magyar kereskedelmi jog kézikönyve, különös tekintettel a bírói gyakorlatra és a külföldi törvényhozásokra*. Budapest: Athenaeum.
- Németh, E. (2023) 'Az 1875. évi XXXVII. Kereskedelmi Törvény vezető tisztségviselőkre vonatkozó felelősségi szabályai', MTA Law Working Papers, 19. [Online]. Elérhető: <https://jog.tk.elte.hu/mtalwp/az-1875-evi-xxxvii-kereskedelmi-torveny-vezeto-tisztsegviselokre-vonatkozó-felelossegi-szabalyai> (letöltés ideje: 2026. 02. 17.)
- Nochta, T. *A magánjogi felelősség útjai a társasági jogban* [Online]. Elérhető: <https://pea.lib.pte.hu/server/api/core/bitstreams/ea0d62c-d181-4eed-8843-9f88a42d75dd/content> (letöltés ideje: 2026. 02. 15.)
- Nochta, T. (2004) 'A magánjog kereskedelmi jogias szemléletéért', *JURA* 2, 101–102.
- Nochta, T. (2013) 'A vezető tisztségviselők magánjogi felelősségének mércéjéről és irányairól az új Ptk. alapján', *Gazdaság és Jog*, 6, 3–8.
- Román, R. (2009) 'A kereskedelmi vezetőkre vonatkozó magyar szabályozás történeti áttekintése a XIX. századtól a XX. század közepéig', *Sectio Iuridica et Politica, Miskolc*, 21/1, 123–125.
- Sárközy, Sz. (2020) 'Gondolatok a felügyelőbizottság tagjai részére adható, illetve általuk kérhető felmentvényről', *Gazdaság és Jog*, 11–12, 69–72.
- Sárközy, T. (2001) *A magyar társasági jog Európában*. Budapest: HVG-ORAC.
- Sárközy, T. (2015) 'Még egyszer a vezető tisztségviselők kártérítési felelősségéről', *Gazdaság és Jog*, 2, 3–11.
- Sharfman, B. (2008) 'The Enduring Legacy of Smith v. Van Gorkom', *Delaware Journal of Corporate Law*, 33, 287–309.
- Török, T. (2001) 'A gazdasági társaság és a felügyelő bizottság közötti jogviszony', *Gazdaság és Jog*, 9, 10–15.
- Veress, E. (2018) 'A részvénytársaság a magyar jogtörténetben', *Acta Univ. Sapientiae, Legal Studies* 7/2, 321–338.
- Veress, E. (2018) 'Lehetséges-e Magyarországon bemutatóra szóló részvényt kibocsátani? Megjegyzések a magyar társasági jog kógcenciájáról és diszpozitivitásáról', *Gazdaság és Jog*, 10, 21–23.